॥ ४६॥ पापात्मायंवध्यतां मत्तोयवधंप्राप्नोतु ॥ यतोघर्मांते चातकस्यमेघदर्शनमिव वधार्थमस्यदर्शनं ममचिरंकांक्षितं ॥ स्तोककस्येतिपाठेपि चातकस्येत्येवार्थः ॥ स्तोक
कश्चातकःसमावित्यमरात् ॥ ४७ ॥ प्रतिशृणोमि प्रतिजाने नचिरादित्यस्य शीघ्रमित्यर्थकस्यारावणमित्यादिनान्वयः ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ राज्यनाशादिकृतं घोरं दुःखं मा
नसं प्राप्तं निरयोपमोयातनोपमःक्लेशः कायक्लेशश्चप्राप्तः ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ दृष्टिविषस्य दर्शनमात्रेण संहारकरमहाविषवतः सर्पस्य दृष्टिप्राप्तोमनुष्यइव न

लक्ष्मणंपरिवार्यैवंतिष्ठध्वंवानरोत्तमाः॥ पराक्रमस्यकालोयंसंप्राप्तोमेचिरेप्सितः॥ ४६॥ पापात्मायंदशग्रीवोवध्यतांपापनिश्चयः॥
कांक्षितंचातकस्येवघर्मांतेमेघदर्शनं ॥ ४७ ॥ अस्मिन्मुहूर्तेनचिरात्सत्यंप्रतिशृणोमिवः ॥ अरावणमरामंवाजगद्द्रक्ष्यथवानराः
॥ ४८॥ राज्यनाशंवनेवासंदंडकेपरिधावनं॥ वैदेह्याश्चपरामर्शोरक्षोभिश्चसमागमं॥ ४९॥ प्राप्तंदुःखंमहद्घोरंक्लेशश्चनिरयोपमः॥
अद्यसर्वमहंत्यक्ष्येनिहत्वारावणंरणे॥ ५०॥ यदर्थंवानरंसैन्यंसमानीतमिदंमया॥ सुग्रीवश्चकृतोराज्येनिहत्वावालिनंरणे॥ ५१॥ य
दर्थंसागरःक्रांतःसेतुर्बद्धश्चसागरे॥ ५२॥ सोयमद्यरणेपापश्चक्षुर्विषयमागतः॥ चक्षुर्विषयमागम्यनायंजीवितुमर्हति॥ ५३॥ दृ
ष्टिंदृष्टिविषस्येवसर्पस्यममरावणः॥ यथावावैनतेयस्यदृष्टिंप्राप्तोभुजंगमः॥ ५४॥ सुखंपश्यथदुर्धर्षायुद्धंवानरपुंगवाः॥ आसी
नाःपर्वताग्रेषुममेदंरावणस्यच॥ ५५॥ अद्यपश्यंतुरामस्यरामत्वंममसंयुगे॥ त्रयोलोकाःसगंधर्वाःसिद्धगंधर्वचारणाः॥ ५६॥ अ
द्यकर्मकरिष्यामियल्लोकाःसचराचराः॥ सदेवाःकथयिष्यंतियावद्भूमिर्धरिष्यति॥ ५७॥ एवमुक्त्वाशितैर्बाणैस्तप्तकांचनभूषणैः॥ आ
जघानरणेरामोदशग्रीवंसमाहितः॥ ५८॥ तथाप्रविद्धैर्नाराचैर्मुशलैश्चापिरावणः॥ अभ्यवर्षत्तदारामंधाराभिरिवतोदयः॥ ५९॥

रावणोजीवितुमर्हति ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ रामस्यरामत्वं त्रीन्लोकान्सर्षिदेवान्धर्मेण सत्येन शौर्येणच रमयतीत्यन्वर्थरामत्वं ॥ तदुचितकर्माद्यकरिष्यामीतिभावः ॥५६॥ याव
द्भूमिर्धरिष्यति प्राणिनस्तावद्यन्मेकर्मसचराचराःसदेवालोकाजनाःकथयिष्यंति तादृशंकर्मकरिष्यामि ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥